„ANTIRASIZMUS“ A ĎALŠIE NOVÉ TRENDY AKO ZÁKLAD REVOLÚCIE

- CZ24 News | 18. ledna 2021

Celosvetový „antirasistický“ výbuch po smrti čierneho Američana Georga Floyda prebudil u ľavice sen o svetovej revolúcii. Tentokrát spoločenský konflikt nie je triedny, ale rasový, čo výrazne rozširuje základňu revolúcie. Z kolien teraz môžu vstávať utláčaní a vykorisťovaní: všetci **nebieli obyvatelia** zemegule. A to je iba podpálenie knôtu antirasistického sudu s pušným prachom, ktorý je už pripravený.

Stojí za zmienku, že takmer všetky „pokrokové“ ideológie si vytýčili aj heslo „antirasizmu“. Nie je to tak dávno, čo asociácie LGBT vo Francúzsku navrhli zahrnúť čiernu farbu do symboliky „dúhovej“ vlajky. Podujatie „Gay Pride“ v Paríži začiatkom júla sa konalo pod politickými heslami boja proti rasizmu.

Súčasní prívrženci ideológie inšpirovanej Marxom už dávno opustili staré kánony marxizmu-leninizmu a v súčasnosti prostredníctvom kultúrneho marxizmu prechádzajú k čoraz módnejšej forme „indigenizmu“, teda k spoločenskému povýšeniu etnických menšín. Tieto menšiny sú dnes novou, takmer zbožštenou spoločenskou triedou, ktorá ako subjekt revolúcie nahradila nielen „robotnícku triedu“, ale aj všetky novšie „triedy“ spojené s LGBT, feminizmom či dokonca islamizmom.

„Antirasizmus“ má oveľa väčšiu moc a väčší potenciál než obrana ostatných „utláčaných tried“. Nejde už len o etnické menšiny a imigrantov na území danej krajiny, ale o celý migračný potenciál tretieho sveta.

Zmena jazyka a radikálni „antirasisti“

Preto ľavica mení jazyk triedneho boja na jazyk rasového boja. Tento fenomén si všimol francúzsky týždenník *Valeurs Actuelles*. Keď je triedny boj nahradený rasovým bojom, začínajú sa používať pojmy ako rasokapitalizmus, sociálna rasa či „bieloarchát“ (blantriarchát). Týždenník informuje o

zmenách, ku ktorým dochádza vo francúzskej ľavici: rôzne ideológie sa pomaly podriaďujú hlavnej idei „antirasizmu“, ktorou je presvedčenie o „dedičnom hriechu“ bieleho človeka a potrebe negovať jeho civilizáciu a dokonca aj náboženstvo. To vôbec nie je vtip – „antirasisti“ vo Francúzsku nedávno požadovali rozpustenie Katolíckej cirkvi.

S touto požiadavkou prišla Liga obrany čiernej Afriky (LDNA), ktorá chce rozpustiť Katolícku cirkev, ako zadosťučinenie za krivdy. Majetok Cirkvi by mal byť odovzdaný „obetiam“. Hovorca LDNA počas „protirasistickej“ demonštrácie v Paríži uviedol, že Francúzsko je totalitný, teroristický, otrokársky a koloniálny štát. Napadol tiež konzervatívne a katolícke, aj keď dosť okrajové, politické hnutie Civitas. Keď vodca tejto strany Alain Escada odsúdil činy čiernych „antirasistov“, zo strany LDNA sa na neho zosypali hrozby: *„Čoskoro príde deň, keď LDNA dostane spravodlivé zadosťučinenie za všetky zverstvá spáchané a umožňované Francúzskom na našich predkoch*“, či *„Katolícka cirkev bude musieť siahnuť do kasy a po zaplatení odškodnenia ju treba rozpustiť.*“

Islamogošizmus

LDNA je extrémna organizácia, ktorá praktizuje takmer otvorený rasizmus proti bielym ľuďom. Zaujímavé je však ľavicovo-islamské manželstvo. Vetu *„Islam, ktorý je završením božského zjavenia, bol od samého začiatku revolúciou samou o sebe, revolúciou revolúcie*“, nevyslovil nijaký radikálny imám, ale revolučný komunista, konvertovaný moslim, Ilich Ramirez Sanchez, známejší ako terorista „Carlos“ alebo „Šakal“.

Tento terorista z Venezuely zamenil červenú hviezdu za hviezdu islamskú a aj za červený polmesiac. Došlo k tomu vo väzenskej cele v Poissy, kde si odpykáva trest. Pravdepodobne mu vyznávanie islamu pomáha, pretože islam je tiež najsilnejšou väzenskou subkultúrou.

Ďalším príkladom je istý Sadri Khiari, ktorý prešiel od trockizmu k revolučnému „antirasizmu“. V Tunisku bol trockistom a odborovým aktivistom. Od roku 2003 žije vo Francúzsku, kde je jedným zo zakladajúcich členov strany nazvanej Republikové domorodé hnutie (MIR), ktorá sa v roku 2010 stala Republikovou stranou indigenistov (PIR). Absolutizovanie etnickej kontinuity sa nevzťahuje iba na Indiánov, od ktorých tento pojem dostal meno, ale na všetky nebiele menšiny.

Khiarimu ide o posilňovanie „rasovej identity“ farebnej časti francúzskej spoločnosti. V knihe *Koloniálna revolúcia vo Francúzsku*, ktorá vyšla v roku 2009, píše, že kapitál produkuje triedy, patriarchát produkuje rody a európsky a svetový kolonializmus vytvára rasy. Ďalej rozvíja vízie údajného systémového rasizmu. Jeho svet je bipolárny. Prvým pólom je biely svet, druhým svet domorodcov. Preto sa stavia proti princípom integrácie, pretože je to zbraň bielych ľudí, zatiaľ čo s rastúcou migračnou vlnou i vďaka demografii „rastie naša spoločenská moc“, ktorá je už mocou politickou.

Revolučný a buržoázny feminizmus

Feministky idú podobnou cestou. Franeoise Verges sa domnieva, že horizontom feminizmu už nie je oslobodenie žien, ale boj proti… rasizmu. Táto parížska feministická aktivistka tvrdí, že zastaviť sa pri rodovej rovnosti je… úplne prízemné. Preto nastoľuje myšlienku dekoloniálneho feminizmu, ktorý je citlivejší voči sociálnym otázkam a problémom tretieho sveta. Mrzí ju tiež skutočnosť, že mediálny priestor je vyhradený predovšetkým buržoáznym feministkám. Týka sa to napríklad hnutia MeeToo. Verges odsudzuje falošnú nevinnosť bieleho feminizmu tvárou v tvár jeho koloniálnemu a nevoľníckemu dedičstvu.

Maboula Soumahoro, prednášajúca na University of Tours a na Inštitúte politických vied v Paríži, je menej radikálna ako jej predchodcovia, ale možno o to nebezpečnejšia. Učí, že **biely človek nemôže**

mať pravdu, keď je konfrontovaný s černochmi alebo Arabmi. Často je pozývaná do rozhlasu a televízie, do Francúzska transplantuje americké idey čiernych dejín a chce konfrontovať Francúzsku republiku s realitou jej dejín.

Za zmienku tiež stoja letné tzv. dekolonizačné tábory vedené vo Francúzsku od roku 2016, na ktoré belosi nemajú prístup. Organizuje ich Siham Assbague, čierna feministická aktivistka, ktorá však veľkoryso pripúšťa, že workshopu by sa mohli zúčastniť aj biele ženy, pokiaľ budú zahalené.

Ľavičiari u nás sú pasé

Týždenník *Valeurs Actuelles*, ktorý za najťažšie „zločiny“ súčasnosti považuje rasizmus, anti-modernizmus a homofóbiu, na prvé miesto kladie rasizmus. A sociálna základňa v podobe početnej migrácie a čoraz radikálnejšej ľavice činí celý fenomén dosť nebezpečný.

Z nášho pohľadu, z perspektívy krajiny, ktorá sa s problémom mimoeurópskych migračných a integračných problémov stretáva iba okrajovo, sa tento jav javí ako exotický. Žijeme však na kontinente bez hraníc a táto nová revolučná vlna sa k nám skôr či neskôr môže dostať (spolu s migráciou). Rôzni ľavicoví radikáli u nás to musia zatiaľ zvládať sami a využívať „revolučnú základňu“, ktorá je na Západe už anachronická – iba v podobe pobláznených feministiek či aktivistov LGBT. Vyzerá to, že sú „sto rokov pozadu za černochmi“ – a nech to tak aj zostane…

Zdroj: https://www.christianitas.sk